

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET
☒: 1055 Budapest, Széchenyi rakpart 19.
☎: 1/441-6501 ☎: 06-1/441-6502
✉: titkarsag@repate.hu
🌐: www.repate.hu

Ügyszám: FRP/208/2017/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

104/2018. (V. 17.) számú

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) panaszos¹ 2017. május 11-én, elektronikus úton előterjesztett **panaszát** a 2018. május 17-én – dr. Kozma Ákos elnökhelyettes és Fráterné dr. Ferenczy Nóra testületi tag távollétében – megtartott zárt ülésén hozott döntése alapján

á t t e s z i

az intézkedést foganatosító szerv – [...] Megyei Rendőr-főkapitányság – vezetőjéhez.
A vizsgált ügyben alapjogot sértő intézkedés nem történt, valamint alapjogot sértő intézkedés nem állapítható meg.
A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

A panaszos 2017. május 11-én, elektronikus úton terjesztett elő panaszt a vele szemben 2017. április 25-én foganatosított rendőri intézkedéssel kapcsolatban.

I.

1) H. P. (továbbiakban: panaszos) beadványában előadta, hogy 2017. április 25-én, amikor véradásra ment, a 6-os számú főút elérésénél a füléhez vette a telefont. A VÉDA rendszeren túljutva ismét a füléhez emelte a mobiltelefonját, ezután szirénázó rendőrautóra lett figyelmes. Az intézkedő rendőr köszönés nélkül csak annyit közölt, hogy vezetés közbeni telefonálásról van szó és elkérte a panaszos okmányait. A panaszos kérte, hogy tájékoztassák őt a jogairól, de a szavába vágva közölték vele, hogy nem állt meg az első jelzésre. A panaszos mondta, hogy jelentsék fel, bár a részleteket továbbra sem ismertették vele. Mivel nem tájékoztatták őt erről a későbbiekben sem, így érdeklődött a helyszíni bírság kiszabásáról. Majd T. V. közölte a panaszossal, hogy a feljelentést követően általában megduplázzák a bírság kiszabását, ami a panaszos esetében 10.000 Ft-ot jelentett. A panaszos elmondta, hogy börtönőr, erre indulatosan mondta neki a rendőr, hogy a panaszos parancsnokának feleségéhez bemegy a

¹ Az Rtv. 93/A. § (8) bekezdése értelmében a panaszos személyes adatait töröltük.

személyügyre és elmondja, hogy hogyan viselkedett vele a panaszos. A panaszos mondta a rendőrnek, hogy nem számít, hogy ki ő, ha tisztességesen intézkedett, akkor nincs gond, de ezt ne mondja el senkinek a titoktartási kötelezettségre való tekintettel. 2017. május 6-án a panaszos eligazítását követően Sz. J. főörzsőrmester a történetekkel fogadta a panaszost. Sz. J. ftörm. tudott a panaszos büntetéséről, illetve elmondta a panaszosnak, hogy K.R. zászlós ezt a lelkére vette. A panaszos a büntetést 2017. május 5-én befizette. A panaszos beadványában továbbá előadta, hogy a szolgálati tekintélye csorbult, mivel az intézkedéskor megszerzett adatokat az intézkedő rendőr illetékteleneknek továbbadta.

2) A panaszos 2017. augusztus 30-án kiegészítette a panaszát az alábbiakkal.

A panaszos sérelmezi, hogy a „városban a huszonéves milliomos vállalkozó BMW terepjáróval vezetés közben telefonál” és nem büntetik meg. A panaszos úgy érzi, hogy nem egyenlő bánásmódban részesítik az állampolgárokat a rendőrök.

II.

A Testület az ügy érdemi vizsgálata, a tényállás pontosabb megismerése érdekében felvilágosítást kért az illetékes rendőri szervtől, valamint kérte az ügygel kapcsolatos rendőrségi dokumentumok és a konkrét kérdésekkel kapcsolatos rendőrségi álláspont megküldését.

1) 2017. június 12-én S. T. r. alezredes kapitányságvezető az alábbi átiratot készítette.

2017. április 25-én a panaszossal szemben történt rendőri intézkedés, melynek során az általa elkövetett szabálysértés miatt intézkedő rendőrök helyszíni bírságot szabtak ki.

A rendőri jelentésekből kiderül, hogy a két rendőr a szolgálati gépjárműjükkel a panaszos mögött haladva észlelték, hogy vezetés közben kézben tartott mobiltelefont használ. Az intézkedés kezdetekor a panaszos rögvést a rendőrök szavába vágott, közbebeszél a rendőr mondandójába.

A panaszost tájékoztatták jogairól illetve az intézkedés kezdeményezésének okáról és a jogszabályokban előírt lehetőségekről. Tájékoztatták, hogy cselekményével megszegte a KRESZ 3. § 2) bekezdésben foglaltakat és erre való tekintettel az egyes közlekedési szabálysértések miatt alkalmazandó szabálysértési pénzbírság, illetve helyszíni bírság kötelező mértékéről, valamint a szabálysértésekről, a szabálysértési eljárásról és a szabálysértési nyilvántartási rendszerről szóló 2012. évi II. törvénnyel összefüggő egyes kormányrendeletek módosításáról szóló 63/2012 (IV. 2.) Korm. rendeletben meghatározott kötelezően kiszabandó bírság összegével kapcsolatban. (Korm. rendelet 6. melléklete)

A panaszos az intézkedés kezdetekor a szabálysértést nem ismerte el, ezért kérte, hogy jelentsék fel. A rendőrök ekkor közölték, hogy ebben az esetben (a 63/2012 (IV. 2.) Korm. rendelet értelmében) az összeg 10.000. forintról 20.000. forintra fog emelkedni. A közlés tényszerű volt, nem presszionáló jellegű.

Az intézkedés során a rendőrök teljes körű tájékoztatást adtak a panaszos jogairól és kötelezettségeiről. Az intézkedés végén, amikor a panaszos arra hivatkozott, hogy a P. Országos BV Intézetben dolgozik, a figyelmét felhívták, hogy jelentési kötelezettsége van előjárója irányába a vele szemben kiszabott bírság miatt. A panaszos az intézkedés során közölte, hogy nem kell jelentenie és a beadványában is előadja, hogy semmi köze az előjárójának ehhez az ügghöz.

A büntetés-végrehajtási szervezet Szolgálati Szabályzatáról 21/1997 (VII. 8.) IM rendelet 7. § (3) bekezdés b) pontja értelmében azonban írásban kell a szolgálati előjárója irányába jelezni, ha vele szemben bűncselekmény vagy szabálysértés miatt intézkedés történt, ennek elmulasztása fegyelmi felelősséget vonhat maga után.

Az intézkedő rendőr, a helyi rendőrség és a büntetés-végrehajtási intézet között fennálló partneri kapcsolat és jó viszony megőrzése érdekében, annak fenntartása miatt, írásban kívánta jelezni a panaszos által az intézkedés során tanúsított magatartást. Ezen szándékától

azonban elállt és a történeteket szóban jelentette előjárója F. D. r. fhdgy Mezőfalva Rendőrs Parancsnoka irányába.

Az intézkedő rendőrök jelentése alapján megállapítható, hogy az intézkedésről nem beszéltek senkinek.

Az intézkedést követően nem indult szabálysértési vagy büntető eljárás illetve közigazgatási hatósági eljárás (panasz eljárás).

Az intézkedésről nem készült hang- és/vagy videofelvétel.

Összességében az elkészített rendőri jelentések alapján megállapítható, hogy az intézkedő rendőrök jogszerű, szakszerű és arányos intézkedést hajtottak végre a jogszabályokban előírt és meghatározott módon. Az intézkedés során nem alkalmaztak pszichés nyomást. A panaszosnak széleskörű tájékoztatást adtak. A panaszos adataival nem éltek vissza, az intézkedésről nem beszéltek senkivel, az intézkedés tényét az ott elhangzottakat nem adták át illetéktelen személynek.

A jelentéskészítő felhívta az állomány figyelmét, hogy a rendőri korrupciós cselekmények megelőzésével és visszaszorításával kapcsolatos feladatokról szóló 20/2013. (V. 17.) ORFK utasítás alapján a jövőben az ilyen esetekben írásban tegyenek jelentést.

A fenti számú ORFK utasításra való tekintettel az esettel kapcsolatban tájékoztatta a P. Országos Bv. Intézet vezetőjét

2) A rendőrség a továbbiakban mellékelte F. D. r. fhdgy. Őrsparancsnok 2017. június 13-án kelt jelentését, amely az alábbiakat tartalmazza.

2017.április 25-én T. V. r. tzls és K. R. r. ftörm szóban jelentette, hogy intézkedés alá vontak egy gépjárművet, amely K. irányából haladt D. irányába. A panaszos az intézkedés alatt velük szemben végig tiszteletlen magatartást tanúsított.

Az intézkedés befejezésekor a panaszos közölte, hogy hivatásos állományú és a P. Országos Bv. Intézet alkalmazottja. T. V. r. tzls ekkor felhívta a figyelmét, hogy a rendőri intézkedést jelentenie kell az előjárójának, melyre a panaszos hevesen reagált. Ekkor T.V. tzls közölte vele, hogy az intézkedés során tanúsított magatartását jelenteni fogja előjárójának.

Ezt követően a D. Rendőrkapitányságon megjelenve T. V.r r. tzls és K. R. r. ftörm a történeteket szóban jelentették a jelentés készítőjének.

A történeteket tudomásul vette, azt nem jelentette tovább, a részére közölteket harmadik félnek nem adta ki.

3) A rendőrség továbbá mellékelte T.V. r.tzls 2017. június 7-én kelt jelentését.

A rendőri intézkedés oka az volt, hogy a panaszos úgy közlekedett a gépjárművével, hogy menetközben a rádió mobiltelefonját a füléhez tartotta, amely a kezében volt. A panaszos a 6-os számú útvonalon K. irányából D. irányába közlekedett, amikor a 6-os számú útvonal K. körforgalmi úttól a VÉDA rendszer irányába haladva folyamatosan használta a telefonját. A cselekmény 2017. április 25-én 11 óra 6 perckor történt.

A panaszos gépjárműve után haladva a szolgálati gépjárművet vezető rendőr felkapcsolta a megkülönböztető fényjelzést, majd szakaszosan a hangkürttel jelzett, valamint a gépjármű távolsági fényszórójával is jelzett, amit a panaszos nehézkesen értett meg Ezt követően félrehúzódott, és a szolgálati gépjármű mögötte megállt.

A panaszosnak ezt követően a napszaknak megfelelően köszönt, majd közölte vele a nevét, rendfokozatát, jelvéyszámát és a beosztási helyét. A panaszossal közölte, hogy az intézkedésre azért került sor, mert úgy vett részt a közúti közlekedés forgalmában, hogy közben kézben tartott rádió mobiltelefont használt. Majd közölte a panaszossal, hogy vele szemben 10.000 forintos postai befizetőlapot állítanak ki, amennyiben a szabálysértés tényét elismeri, valamint közölte a panaszossal, hogy ez a szabálysértés 3 büntető ponttal jár. A panaszost tájékoztatta a jogairól, illetve közölte vele, hogy amennyiben panasz és sérelem éri, mely szervekhez fordulhat. Továbbá közölte, hogy a helyszíni bírság zöld színű szelvényén,

amely a panaszos részére a postai befizetőlappal együtt átadásra került a hátoldalon található a tájékoztató, melyet a panaszos tudomásul vett.

A rendőr a panaszossal közölte, hogy mivel ez egy fix bírság így nincs mérlegelési jogköre a bírság kiszabásával kapcsolatban csak ezen összegű érték szabható ki. Azonban, ha nem fogadja el a helyszíni bírságot, akkor kötelessége őt feljelenteni, ami dupla összegbe fog kerülni. A panaszossal szemben emberi hangon nyugodtan és higgadtan intézkedtek, vele szemben fenyegetés és pszichikai ráhatás sem történt, a helyszíni bírságot önként írta alá.

Az intézkedő rendőr továbbá elmondta, hogy a panaszos közölte már az intézkedés megkezdése előtt, amikor a rendőr a nevét, rendfokozatát, jelvéyszámát, és beosztási helyét közölte, hogy nem ismer el semmiféle szabálysértést. Ezek után a panaszossal közölte a rendőr szabálysértés tényét és azt, hogy helyszíni bírságot kíván vele szemben alkalmazni. A panaszos azt mondta, hogy jelentse őt fel. Ekkor közölte a panaszossal, hogy fel fogja jelenteni, majd az adatok megállapítása után elkészítette a panaszostól. Visszaindult a szolgálati gépjárművéhez, amikor a panaszos kiszállt a gépjárművéből és utána szólt arrogáns hangon, hogy nem lehetne-e mégis a helyszíni bírságot alkalmazni. Erre közölte a panaszossal, hogy amennyiben hajlandó aláírni a bírságot akkor kitölti a részére a bírságszelvényt. A kitöltés után a panaszos a bírságszelvényt aláírta majd közölte, hogy ezzel nincs elismerve a szabálysértés. A panaszos ezek után kioktatóan elmondta, hogy nem a kis Suzukisokkal kéne foglalkozni, hanem a D. lévő BMW-s cigányokat kellene megbüntetni. Ezek után a panaszos közölte, hogy ő hivatásos állományú, mivel a Büntetés-végrehajtásnál van hivatásos állományban. Továbbá elmondta, hogy név szerint ismeri a rendőrt és a kollégáit is mivel mindketten a Büntetés-végrehajtástól kerültek a Rendőrség állományába áthelyezéssel, azonban a panaszos akkor még nem volt hivatásos állományú tag. A panaszostól megkérdezte a rendőr, hogy tudomása van-e róla, hogy a történetet jelentenie kell az előjárójának, mivel szabálysértést követett el. Erre a panaszos azt mondta, hogy „őt ez nem érdekli”. Ekkor a panaszossal közölte, hogy az intézkedés során tapasztalt magatartást jelenteni fogja előjárója irányába. A panaszos közölte a rendőrrel, hogy ne csinálja ezt, mert nagyon szigorú az intézet parancsnoka és ennek biztosan retorziója lenne, de amennyiben ezt megteszi a rendőr, száradjon a lelkén. Az intézkedésről történő jelentésírástól eltekintett, de szóban jelentette előjárójának, F. D. r. fhdgy. Mezőfalva Rendőrőrs parancsnokának.

III.

A Testület a panaszbeadvány és a rendőrségtől kapott felvilágosítás alapján – figyelemmel a panaszolt intézkedés idején hatályos a rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (továbbiakban: Rtv.) és a 30/2011. (IX. 22.) BM rendelet (továbbiakban: Szolgálati Szabályzat) rendelkezéseire – **megállapította, hogy a rendőri fellépés és intézkedés érintette a panaszosnak a Magyarország Alaptörvénye (a továbbiakban: Alaptörvény) Szabadság és Felelősség fejezetének II. cikkében foglalt emberi méltósághoz való jogát, VI. cikk (1) bekezdésébe foglalt magánélet és jóhírnév tiszteletben tartásához való alapvető jogát, a VI. cikk (2) bekezdésében biztosított személyes adatok védelméhez való alapvető jogát, a XI. cikkében foglalt diszkrimináció tilalmát, valamint XXIV. cikkében foglalt tisztességes eljáráshoz fűződő alapvető jogát az alábbiak szerint.**

1) A Testület elsőként azt értékelte, hogy a rendőrség a panaszost indokoltan, kellő jogszabályi felhatalmazás birtokában vont-e intézkedés alá.

A panaszos beadványában előadta, hogy 2017. április 25-én, amikor véradásra ment, a 6-os számú főút elérésénél a füléhez vette a telefont. A VÉDA rendszeren túljutva ismét a füléhez emelte a mobiltelefonját, ezután szirénázó rendőrautóra lett figyelmes.

A rendőrség tájékoztatása alapján 2017. április 25-én két rendőr a szolgálati gépjárműjükkel a panaszos mögött haladva észlelték, hogy vezetés közben kézben tartott mobiltelefont használ.

Az Rtv. 1. §-ának (2) bekezdés 4. pontja szerint a rendőrség az Alaptörvényben, az e törvényben és törvény felhatalmazása alapján más jogszabályban meghatározott bűnmegelőzési, bűnüldözési, államigazgatási és rendészeti feladatkörében közlekedési hatósági és rendészeti feladatokat lát el.

Az Rtv.11.§-ának (1) bekezdése szerint a rendőr köteles a szolgálati beosztásában meghatározott feladatait a törvényes előírásoknak megfelelően teljesíteni, az előjárója utasításainak – az Rtv.-ben foglaltak figyelembevételével – engedelmeskedni, a közbiztonságot és a közrendet, ha kell, élete kockáztatásával is megvédeni.

Az Rtv. 13. §-a szerint a rendőr jogkörében eljárva köteles intézkedni vagy intézkedést kezdeményezni, ha a közbiztonságot, a közrendet vagy az államhatár rendjét sértő, vagy veszélyeztető tény, körülményt vagy cselekményt észlel, illetve ilyen a tudomására hoznak. Ez a kötelezettség a rendőrt halaszthatatlan esetben szolgálaton kívül is terheli, feltéve, hogy az intézkedés szükségességének időpontjában intézkedésre alkalmas állapotban van.

A Szolgálati Szabályzat 9. §-a szerint a rendőr szabálysértés észlelése esetén feljelentést tesz, vagy – jogszabály által meghatározott esetekben – helyszíni bírságot szab ki, vagy helyszíni bírság kiszabása helyett – ha a szabálysértési eljárásról szóló törvényben megállapított feltételek fennállnak – szóbeli figyelmeztetést alkalmaz.

Tekintettel arra, hogy az intézkedő rendőrök közlekedésrendészeti ellenőrzés során jártak el, a Testület utal az Rtv. 44. §-ára, amelynek (1) bekezdés b) pontja szerint a rendőr az Rtv.-ben és a külön jogszabályban meghatározott közlekedésrendészeti feladatának ellátása során a közlekedési rendszabályok megtartását, a közlekedés szabályszerűségét – a jogszabályban meghatározottak alapján – ellenőrizheti.

A közlekedésrendészeti intézkedés során tehát a rendőrség ellenőrizheti a közlekedési rendszabályok megtartását. Ez az intézkedési jog a rendőrséget minden esetben (akkor is, ha egyébként jogsértésre utaló körülményt nem tapasztal) megilleti.

A rendőrség által hivatkozott és észlelt szabályszegéssel összefüggésben továbbá a Testület utal a KRESZ vonatkozó rendelkezéseire. A KRESZ 3. § (1) szerint: Aki a közúti közlekedésben részt vesz, köteles a) a közúti forgalomra, valamint a közútnak és környezetének a védelmére vonatkozó jogszabályi rendelkezéseket megtartani; b) a közúti jelzések rendelkezéseinek, továbbá a forgalom irányítására, ellenőrzésére jogosultak utasításainak eleget tenni; c) úgy közlekedni, hogy a személy- és vagyónbiztonságot ne veszélyeztesse, másokat közlekedésükben indokolatlanul ne akadályozzon, és ne zavarjon.

A Testület arra a megállapításra jutott, hogy az intézkedő rendőrök megfelelően jártak el, mivel észlelték, hogy a panaszos cselekményével megszegte a KRESZ 3. § 2) bekezdésben foglaltakat, amely alapján a gépkocsi vezetője menet közben kézben tartott mobil rádiótelefont nem használhat. A kétkerekű, továbbá gépkocsinak nem minősülő háromkerekű jármű vezetője menet közben - ideértve a forgalmi okból történő megállást is - kézben tartott mobil rádiótelefont nem használhat. Erre való tekintettel az egyes közlekedési szabálysértések miatt alkalmazandó szabálysértési pénzbírság, illetve helyszíni bírság kötelező mértékéről, valamint a szabálysértésekről, a szabálysértési eljárásról és a szabálysértési nyilvántartási rendszerről szóló 2012. évi II. törvénnyel összefüggő egyes kormányrendeletek módosításáról szóló 63/2012 (IV. 2.) Korm. rendeletben meghatározott kötelezően kiszabandó bírság összegével kapcsolatban. (Korm. rendelet 6. melléklete) is tájékoztatást adtak a panaszosnak. A panaszos is elismerte beadványában, hogy kézben tartva használta a mobiltelefonját, illetve a helyszíni bírságot is kifizette.

A Testület a vonatkozó jogszabályhelyek ismertetését követően utal töretlen gyakorlatára, amely szerint valamely cselekmény tényállásszerűségét kizárólag a rendőri intézkedés jogalapja szempontjából vizsgálja. Az Rtv.-ben rögzített hatásköri szabályok szerint ugyanis a Testület nem veheti át a szabálysértési hatóság szerepét, azonban ha nem végezné el a rendőri intézkedés alapjául szolgáló cselekmény értékelését – akkor, amikor a rendőrség az

intézkedés jogalapjaként szabálysértés elkövetésére hivatkozik – az alapjog-korlátozás vizsgálata üresedne ki. A fentiek alapján a Testület azt vizsgálta, felmerülhetett-e bármely jogellenes cselekmény elkövetésének olyan fokú gyanúja, amely a rendőrség oldalán intézkedési kötelezettséget keletkeztethetett.

Mindezek alapján a Testület megítélése szerint a szabálysértés elkövetésének gyanúja bizonyosan olyan körülmény, amely a közrend védelme érdekében az Rtv. idézett 13. §-a alapján intézkedési kötelezettséget keletkeztetett. A rendőrség továbbá megfelelő jogszabályi felhatalmazás birtokában járt el akkor, amikor a panaszossal szemben az Rtv. 44. §-a alapján közlekedésrendészeti intézkedést foganatosított. A Testület megállapítása szerint a jogszerű rendőri fellépéssel nem sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz való joga.

2) A Testület ezt követően azt vizsgálta, hogy az intézkedő rendőrök megadták-e a kellő tájékoztatást az intézkedéssel kapcsolatban a panaszosnak.

A panaszos a beadványában előadta, hogy amikor intézkedés alá vonták a rendőrök, köszönés nélkül, csak annyit közöltek vele, hogy vezetés közbeni telefonálásról van szó és elkérték a panaszos okmányait. A panaszos hiába érdeklődött, nem mondták el neki továbbra sem, hogy hol észlelték, hogy a kezében tartva telefonál vezetés közben. A panaszos továbbá előadta, hogy nem tájékoztatták őt a panasztételi lehetőségeiről.

A rendőrség tájékoztatása szerint az intézkedő rendőr a panaszosnak a napszaknak megfelelően köszönt, majd közölte vele a nevét, rendfokozatát, jelvéyszámát és a beosztási helyét. A panaszossal közölte, hogy az intézkedésre azért került sor, mert úgy vett részt a közúti közlekedés forgalmában, hogy közben kézben tartott rádió mobiltelefont használt. Majd közölte a panaszossal, hogy vele szemben 10.000 forintos postai befizetőlapot állítanak ki, amennyiben a szabálysértés tényét elismeri, valamint közölte a panaszossal, hogy ez a szabálysértés 3 büntető ponttal jár. A panaszost tájékoztatta a jogairól illetve közölte vele amennyiben panasz és sérelem éri mely szervekhez fordulhat továbbá közölte, hogy a helyszíni bírság zöld színű szelvényén -, amely a panaszos részére a postai befizetőlappal együtt átadásra került- a hátoldalon található a tájékoztató, melyet a panaszos tudomásul vett.

Az Rtv. 21 § alapján (1) A rendőrt az intézkedés során a) az egyenruhája és azon elhelyezett azonosító jelvénye vagy b) szolgálati igazolványa és azonosító jelvénye igazolja. (2) * A rendőr az intézkedés megkezdése előtt - ha az a rendőri intézkedés eredményességét veszélyezteti, az intézkedés befejezésekor - köteles nevét, azonosító számát, valamint az intézkedés tényét és célját szóban közölni. Az V. és VI. fejezetben foglalt intézkedések, illetve kényszerítő eszközök alkalmazását követően a rendőr köteles az intézkedés alá vont személyt tájékoztatni az e törvény szerinti panasz lehetőségéről és előterjesztésére nyitva álló határidőről. (3) A rendőr köteles - ha az a rendőri intézkedés eredményességét nem veszélyezteti - intézkedése megkezdése előtt szolgálati igazolványát vagy azonosító jelvényét felmutatni. Ha a rendőr szolgálati igazolványának vagy azonosító jelvényének felmutatása az intézkedés megkezdése előtt veszélyeztetné az intézkedés eredményességét, úgy azt az intézkedés befejezésekor köteles felmutatni.(4) Ha a rendőr egyenruhát visel, de az intézkedés során azonosító jelvénye nem látható, vagy azt nem viseli, akkor a ruházatán azonosító jelvényének számát jól láthatóan fel kell tüntetni.

Az Rtv. 2. § (1) bekezdése szerint „a rendőrség védelmet nyújt az életet, a testi épséget, a vagyonbiztonságot közvetlenül fenyegető vagy sértő cselekménnyel szemben, felvilágosítást

és segítséget ad a rászorulóknak. A rendőrség tiszteletben tartja és védelmezi az emberi méltóságot, óvja az ember jogait”.

Az Rtv. 24. §-a szabályozza a rendőrség segítségnyújtási kötelezettségét. Az (1)-(3) bekezdések szerint „a rendőr köteles a feladatkörébe tartozó segítséget, illetőleg a hozzáfordulónak a tőle elvárható felvilágosítást megadni. A magánérdekek védelme e törvény alapján csak akkor tartozik a rendőrség hatáskörébe, ha a törvényes védelem az adott körülmények között más módon nem biztosítható, vagy ha a rendőri segítség nélkül a jog érvényesíthetősége meghiúsulna vagy számottevően megnehezülne. A segítségnyújtás csak halaszthatatlan szolgálati érdekből tagadható meg, közvetlen életveszély esetén csak akkor, ha a segítségnyújtás miatt több ember élete kerülne közvetlen veszélybe

Abban a kérdésben, hogy a rendőrök nem megfelelő tájékoztatást adtak a panaszosnak az intézkedéssel kapcsolatban, valamint, hogy nem tájékoztatták volna a panasztételi lehetőségeiről a Testület nem tudott állást foglalni, mivel a panaszosi és rendőri álláspont között olyan mértékű ellentmondás feszült, amelyet a Testület – korlátozott eszköztárára tekintettel – nem tudott feloldani, így a történetek rekonstruálására nem volt lehetősége.

Minderre tekintettel a Testület arra az álláspontra helyezkedett, hogy a panaszos tisztességes eljáráshoz való jogának sérelme a tájékoztatási kötelezettség tekintetében nem megállapítható, mivel a Testület nem tudott megnyugtatóan állást foglalni.

3) A Testület vizsgálta az intézkedés részrehajló voltát.

A panaszos beadványában leírta, hogy álláspontja szerint D. a gazdag és szép nőt, illetve a milliomos, BMW-vel járó vállalkozókat nem vonják rendőri intézkedés alá. A panaszos úgy érzi, hogy nem egyenlően bánnak az emberekkel a rendőrök.

A rendőrségi iratok alapján, a két rendőr a panaszos általi szabálysértés (kezében tartva használta a mobiltelefonját) elkövetése után mentek a panaszos gépjárműve után és kezdeményeztek vele szemben intézkedést. A rendőrség rendelkezésére álló információk, adatok alapján a panaszost nem az autójának a márkája vagy anyagi helyzete alapján vonták intézkedés alá. A panaszos az intézkedés végén kioktatóan elmondta a rendőröknek, hogy nem a kis Suzukisokkal kéne foglalkozni, hanem a D. lévő BMW-s ci...t kellene megbüntetni.

Az Rtv. 13. §-ának (2) bekezdése rögzíti a részrehajlásmentes intézkedés kötelezettségét: a rendőr köteles a törvény rendelkezésének megfelelően, részrehajlás nélkül intézkedni. A részrehajlás nélkülség azt jelenti, hogy a rendőri intézkedés során a rendőr az érintett személyére tekintet nélkül bárkivel szemben köteles eljárni. A rendőri intézkedés során nemre, fajra, vallásra, politikai nézetre tekintettel különbséget tenni nem szabad, illetve ez a minőség a rendőri intézkedés megtételének vagy elmulasztásának alapja nem lehet.

A Testület ezen a ponton hivatkozik a Rendőri Hivatás Etikai Kódexében szereplő 5. pontra, amely szerint a „rendőr a ráruházott hatalom alkalmazása során megfontolt és mértéktartó, intézkedéseit előítéletektől és indulatoktól mentesen hajtja végre, kerüli a szükségtelen konfliktusok kialakítását. Nem alkalmaz kínzást, könyörtelen, embertelen vagy megalázó

bánásmódot és ezt mástól sem tűri el. Empátiával fordul embertársai felé, védelmet és segítséget nyújt a rászorulóknak.”

A Testület megismétli, hogy a panaszossal szembeni intézkedés, szabálysértés elkövetésének gyanúja miatt jogszerű és indokolt volt, nem fedezhető fel benne olyan momentum, amely alapján elfogult, vagy részrehajló intézkedésre lehetett volna következtetni.

A Testület megállapítása szerint a vizsgált esetben a panaszossal szembeni eljárás nem ütközött a részrehajlás tilalmába, egyúttal nem sértette a panaszos tisztességes eljáráshoz fűződő jogát sem, mivel nem nyert megállapítást, hogy a szabálysértést elkövető személyt az anyagi helyzete, vagy autójának márkája miatt vonták volna intézkedés alá.

4)A Testület vizsgálta a panaszossal szemben alkalmazott hangnemet és bánásmódot.

A panaszos a beadványában előadta, hogy az intézkedés alatt pszichikai nyomás alá helyezték azzal, hogy a helyszíni bírság összegét megduplázzák, amennyiben a panaszos nem fogadja el azt, hanem feljelentik őt az általa elkövetett szabálysértés miatt.

A rendőrségi tájékoztatás alapján a panaszos még az intézkedés megkezdése előtt, amikor a rendőr a nevét, rendfokozatát, jelvéyszámát, és beosztási helyét közölte, már akkor mondta, hogy nem ismer el semmiféle szabálysértést. Ezek után az intézkedő rendőr a panaszossal közölte a szabálysértés tényét és azt, hogy helyszíni bírságot kíván vele szemben alkalmazni, amikor a panaszos azt mondta, hogy jelentse őt fel. Ekkor közölte a panaszossal, hogy fel fogja jelenteni, majd az adatok megállapítása után elköszönt a panaszostól. Visszaindult a szolgálati gépjárművéhez, amikor a panaszos kiszállt a gépjárművéből és utána szólt arrogáns hangon, hogy nem lehetne-e mégis a helyszíni bírságot alkalmazni. Erre közölte a panaszossal, hogy amennyiben hajlandó aláírni a bírságot akkor kitölti a részére a bírságszelvényt. A kitöltés után a panaszos a bírságszelvényt aláírta majd közölte, hogy ezzel nincs elismerve a szabálysértés. A panaszos ezek után kioktatóan elmondta, hogy nem a kis Suzukisokkal kéne foglalkozni, hanem a D. lévő BMW-s cig...t kellene megbüntetni. A rendőrségi tájékoztatás szerint a panaszost semmilyen nyomás alá nem helyezték, csupán tájékoztatták arról, hogy amennyiben nem fogadja, el a helyszíni bírságot akkor az összeg megduplázódik a (63 / 2012 (IV 2.) Korm. rendelet értelmében. A panaszos végül a helyszíni bírság mellett döntött

Az Rtv. 2. § (1) bekezdés második mondata szerint a rendőrség tiszteletben tartja és védelmezi az emberi méltóságot, óvja az ember jogait. A rendőri hivatást választóktól, főleg az Rtv-ben is szereplő szolgálati feladatok ellátása során – ezen belül is első sorban akkor, amikor intézkedés közben az állampolgárokkal közvetlen kapcsolatba kerül – más állampolgárokénál magasabb erkölcsi tartás, fokozottabb türelem és tolerancia, körültekintő és mások számára példaértékű viselkedés várható el. Mindez adódik az Rtv. azon rendelkezéseiből, amelyek kiemelkedő közhatalmi jogosítványokkal ruházzák fel a rendőröket, az államszervezetten belül kitüntetett pozícióba helyezve őket. Ezzel összhangban ugyanis az Rtv. és a Szolgálati Szabályzat szigorúbb követelményeket is támaszt velük szemben, és az ezeknek való megfelelést maradéktalanul megköveteli, a számon kérhetőség lehetőségeit is megteremtve.

A Testület ezzel kapcsolatban szükségesnek tartja kiemelni a Magyar Köztársaság Rendőrségének Etikai Kódexét, amelynek 1. pontja előírja: a rendőr „önként vállalt hivatásával szemben különleges társadalmi elvárások érvényesülnek, melyekre szolgálati viszonyának fennállása alatt mindvégig figyelemmel kell lennie.” Az 5. pont szerint: „a rendőr a ráruházott hatalom alkalmazása során megfontolt és mértéktartó, intézkedéseit (...) indulatoktól mentesen hajtja végre, kerüli a szükségtelen konfliktusok kialakítását. Nem alkalmaz (...) megalázó bánásmódot és ezt másoktól sem tűri el.” A 7. pont utolsó mondata szerint „tudatában van annak, hogy saját személyén keresztül az egész testület megítéléséért is felelős.”

A Testület továbbá jelen esetben is irányadónak tartja a korábbi állásfoglalásaiban [lásd pl. a 65/2008. (VIII. 18.) sz. állásfoglalás indokolása II. részének 3. pontját] megfogalmazottakat, miszerint „a rendőri hivatást választóktól, főleg az Rtv.-ben is szereplő szolgálati feladatok ellátása során – ezen belül is első sorban akkor, amikor intézkedés közben az állampolgárokkal közvetlen kapcsolatba kerülnek – más állampolgárokénál magasabb erkölcsi tartás, fokozottabb türelmesség és tolerancia, körültekintő és mások számára példaértékű viselkedés várható el. Mindez adódik az Rtv. azon rendelkezéseiből, amelyek kiemelkedő közhatalmi jogosítványokkal ruházzák fel a rendőröket, így az államszervezetten belül kitüntetett pozícióba helyezve őket. Ezzel arányosan azonban az Rtv. és a Szolgálati Szabályzat szigorúbb követelményeket is támaszt velük szemben, és az ezeknek való megfelelést maradéktalanul megköveteli, a számon kérhetőség lehetőségeit is megteremtve.”

Abban a kérdésben, hogy a rendőrök nem megfelelő hangnemet és bánásmódot alkalmaztak volna a panaszossal szemben, a Testület nem tudott állást foglalni, mivel a panaszosi és rendőri álláspont között olyan mértékű ellentmondás feszült, amelyet a Testület – korlátozott eszköztárára tekintettel – nem tudott feloldani, így a történetek rekonstruálására nem volt lehetősége. A Testület megjegyzi, hogy a büntetés mértékéről szóló tájékoztatás vonatkozásában, a jogszabályi kötelezettségének tett eleget a rendőr, nem fenyegette a panaszost.

Minderre tekintettel a Testület arra az álláspontra helyezkedett, hogy a panaszos emberi méltóságához való jogának sérelme a rendőrök által alkalmazott nem megfelelő hangnem és bánásmód tekintetében nem megállapítható, mivel a Testület nem tudott megnyugtatóan állást foglalni.

5) A Testület ezt követően vizsgálta a panaszossal szembeni jó hírnevének betartásához kapcsolódó titoktartási kötelezettséget és a személyes adatainak védelméhez való jogának a betartását a Rendőrség által.

A panaszos beadványában előadta, hogy az intézkedő rendőr az intézkedés során megszerzett adatokat továbbadta a panaszos munkatársának, aki ezen információkat a panaszos alegységében dolgozóknak is elmondta, így csorbítva a panaszos szolgálati tekintélyét.

A rendőrség tájékoztatása alapján a panaszos adataival nem éltek vissza, a rendőrök az intézkedésről nem beszéltek senkinek, az intézkedés tényét, és az ott elhangzottakat nem adták tovább illetéktelen személyeknek.

Az Rtv. 21. §-a általános jelleggel előírja a rendőr számára, hogy a birtokába került titkot köteles megtartani. A titoktartási kötelezettség alól törvény vagy törvény felhatalmazása alapján kiadott jogszabály rendelkezése, ennek hiányában magántitok esetében az érintett adhat felmentést.

A Testület - támaszkodva a Nemzeti Adatvédelmi és Információszabadság Hatóság 2016. március 8-án, a Testület részére küldött állásfoglalására – leszögezi, hogy az Rtv. 21. §-ában szabályozott titoktartási kötelezettség kiterjed a személyes adatokra.

Az információs önrendelkezési jogról és az információszabadságról szóló 2011. évi CXII. törvény (Infotv.) 3. § 2. pontja értelmében személyes adat az érintettel kapcsolatba hozható adat – különösen az érintett neve, azonosító jele, valamint egy vagy több fizikai, fiziológiai, mentális, gazdasági, kulturális vagy szociális azonosságára jellemző ismeret –, valamint az adatból levonható, az érintettre vonatkozó következtetés. Érintett lehet bármely meghatározott, személyes adat alapján azonosított vagy – közvetlenül vagy közvetve – azonosítható természetes személy [Infotv. 3. § 1. pont].

Az Infotv. 3. § 10. pontja szerint adatkezelés az alkalmazott eljárástól függetlenül az adaton végzett bármely művelet vagy a műveletek összessége, így különösen gyűjtése, felvétele, rögzítése, rendszerezése, tárolása, megváltoztatása, felhasználása, lekérdezése, továbbítása, nyilvánosságra hozatala, összehangolása vagy összekapcsolása, zárolása, törlése és megsemmisítése, valamint az adat további felhasználásának megakadályozása.

Az Infotv. 4. § (1)-(2) bekezdése úgy rendelkezik, hogy személyes adat kizárólag meghatározott célból, jog gyakorlása és kötelezettség teljesítése érdekében kezelhető. Az adatkezelésnek minden szakaszában meg kell felelnie az adatkezelés céljának, az adatok felvételének és kezelésének tisztességesnek és törvényesnek kell lennie. Csak olyan személyes adat kezelhető, amely az adatkezelés céljának megvalósulásához elengedhetetlen, a cél elérésére alkalmas. A személyes adat csak a cél megvalósulásához szükséges mértékben és ideig kezelhető. [Infotv. 4. § (4) bekezdés].

A fenti rendelkezések alapján megállapítható, hogy az adat esetleges továbbítása adatkezelésnek minősül, kizárólag meghatározott célból, jog gyakorlása és kötelezettség teljesítése érdekében kezelhető.

Abban a kérdésben, hogy a rendőrök megsértették a panaszos jó hírnevéhez való jogát, illetve visszaéltek a személyes adataival, a Testület nem tudott állást foglalni, mivel a panaszosi és rendőri álláspont között olyan mértékű ellentmondás feszült, amelyet a Testület – korlátozott eszköztárára tekintettel – nem tudott feloldani, így a történetek rekonstruálására nem volt lehetősége.

Minderre tekintettel a Testület arra az álláspontra helyezkedett, hogy a panaszos jó hírnevének sérelme, illetve a személyes adatainak védelméhez való jogának sérelme a rendőrök által alkalmazott titoktartás tekintetében nem megállapítható, mivel a Testület nem tudott megnyugtatóan állást foglalni.

IV.

A Testület a fentiekben kifejtettek alapján arra a következtetésre jutott, hogy 2017. április 25-én, a szabálysértés elkövetésének gyanúja bizonyosan olyan körülmény, amely a közrend védelme érdekében az Rtv. idézett 13. §-a alapján intézkedési kötelezettséget keletkeztetett. A rendőrség továbbá megfelelő jogszabályi felhatalmazás birtokában járt el akkor, amikor a panaszossal szemben az Rtv. 44. §-a alapján közlekedésrendészeti intézkedést foganatosított. A Testület megállapítása szerint a jogszerű rendőri fellépéssel nem sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz való joga. Minderre tekintettel a Testület arra az álláspontra helyezkedett, hogy a panaszos emberi méltósághoz való jogának sérelme a tájékoztatási kötelezettség tekintetében nem megállapítható, mivel a Testület nem tudott megnyugtatóan állást foglalni. A Testület megállapítása szerint a vizsgált esetben a panaszossal szembeni eljárás nem ütközött a részrehajlás tilalmába, egyúttal nem sértette a panaszos tisztességes eljáráshoz fűződő jogát sem, mivel nem nyert megállapítást, hogy a szabálysértést elkövető személyt az anyagi helyzete, vagy autójának márkája miatt vonták volna intézkedés alá. A Testület arra az álláspontra helyezkedett, hogy a panaszos emberi méltósághoz való jogának sérelme a rendőrök által alkalmazott nem megfelelő hangnem és bánásmód tekintetében nem megállapítható, mivel a Testület nem tudott megnyugtatóan állást foglalni. A Testület arra az álláspontra helyezkedett, hogy a panaszos jó hírnevének sérelme, illetve a személyes adatainak védelméhez való jogának sérelme a rendőrök által alkalmazott titoktartás tekintetében nem megállapítható, mivel a Testület nem tudott megnyugtatóan állást foglalni.

Budapest, 2018.május 17.

Dr. Lukács Tamás
elnök, előadó testületi tag

Dr. Wildner Domonkos
testületi tag

Dr. Cservák Csaba
testületi tag